

L I G J
Nr.7995, datë 20.9.1995

PËR NXITJEN E PUNËSIMIT

Në mbështetje të nenit 16 të ligjit nr.7491, datë 29.4.1991 “Për dispozitat kryesore kushtetuese”, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI POPULLOR
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1

Qëllimi

1. Qëllimi i ligjit në lidhje me punësimin, formimin e kualifikimin profesional, shërbimin kombëtar të punësimin dhe fondin e punësimin është ndjekja e politikave aktive të përgjithshme për të mbështetur punësimin e plotë, produktiv dhe të zgjedhur lirisht.

2. Shteti krijon dhe zhvillon zyrat e punësimin, që veprojnë nën kontrollin e një autoriteti qendror, për të përmbushur të drejtën e gjithë shtetasve rezidentë në Shqipëri, për punësim fitimprurës, për të marrë këshillimin dhe kualifikim profesional për çdo punësim të tillë dhe për të marrë mbështetje në të ardhura.

Neni 2

Përcaktime

1. Në qoftë se në këtë ligj nuk parashikohet ndryshe, përcaktimet e bëra në Kodin e Punës do të përdoren edhe në këtë ligj.

2. Me termin “Ministër” kuptohet ministri i Punës, Emigracionit, Përkrahjes Sociale dhe të Ish-të Përndjekurve Politikë.

3. Me termin “Ministri” kuptohet Ministria e Punës, Emigracionit, Përkrahjes Sociale dhe të Ish-të Përndjekurve Politikë.

4. Me termin “Person” kuptohet një person fizik, siç përcaktohet në Kodin Civil.

5. Me termin “Ndërmarrje” kuptohet një person juridik, siç përcaktohet në Kodin Civil.

6. Me termin “Punëdhënës” përfshihen ndërmarrjet dhe personat që u sigurojnë personave të tjerë një punësim të paguar me një kontratë punësimi.

7. Me termin “Punë e përshtatshme” kuptohet punësimi i paguar i një personi, në përputhje me kushtet shëndetësore, moshën, kualifikimin dhe aftësitë e tij/saj.

8. Me termin “Person i vetëpunësuar” kuptohet personi që kryen një veprimtari të autorizuar, në mënyrën e parashikuar nga ligjet e Republikës së Shqipërisë, për llogari të tij/saj, në shkëmbim të një pagese ose forme tjetër shpërblimi.

9. Me termin “Person i papunë” kuptohet personi që është shtetas i Republikës së Shqipërisë, ka mbaruar shkollën e detyrueshme dhe kërkon punë.

10. Me termin “Kërkues pune” kuptohet një person i papunë që është regjistruar në një zyrë pune dhe është në pritje që të punojë, si dhe çdo person i cili është në marrëdhënie pune dhe vjen në zyrën e punës për të kërkuar punë të re.

11. Me termin “Ndërmjetësim për punësim” kuptohen veprimtaritë që synojnë të përcaktojnë një punë të përshtatshme për atë shtetas që kërkon punë dhe që sigurojnë informacionin e formimin e domosdoshëm.

12. Me termin “Politikat e tregut aktiv të punës” përfshihen format e ndërhyrjes qeveritare në tregun e punës të caktuara për të rritur eficiencën e tij dhe për të zvogëluar papunësinë.

13. Me termin “Formim profesional” përfshihen formimi dhe riaftësimi për punë i personave të papunësuar, të cilët organizohen ose kontrollohen nga shërbimet e punësimit.

14. Me termin “Riaftësim profesional” kuptohet ajo pjesë e procesit të riaftësimit, ku përfshihet përgatitja profesionale dhe caktimi i seleksionuar, të caktuara për të mundësuar një person me aftësi të kufizuara që të sigurojë dhe të mbajë një punë të përshtatshme.

15. Me termin “Person me aftësi të kufizuara” kuptohet invalidi, mundësitë e të cilit për të siguruar e mbajtur një punë të përshtatshme janë shumë të vogla, si pasojë e dëmtimit fizik dhe/ ose mendor.

16. Me termin “Kursant” (ai që kualifikohet) kuptohet personi që merr pjesë në një program të kualifikimit profesional, të autorizuar nga ministria.

17. Me termin “Politika shtetërore të punësimit” kuptohen programet dhe projektet qeveritare, të cilat synojnë nxitjen e punësimit të personave.

18. Termi “Zyra kompetente e punësimit” kupton:

a) një person që kërkon punë, zyrën e Shërbimit Kombëtar të Punësimit, kompetente për zonën e vendbanimit të përhershëm të kandidatit për punë;

b) një punëdhënës, zyrën e Shërbimit Kombëtar të Punësimit, kompetente për zonën ku ndodhet qendra e punëdhënësit.

19. Me termin “Zyra e punësimit” kuptohet zyra rajonale ose ajo lokale e Shërbimit Kombëtar të Punësimit.

Neni 3

1. Çdo person që kërkon punë ose punë të re, mund të drejtohet për punë dhe për përgatitje për punë në zyrën kompetente të punësimit ose, me lejen e saj, edhe në ndonjë zyrë tjetër punësimi. Me anën e zyrës kompetente të punësimit, ai mund të regjistrohet për të marrë ndihmën që i takon.

2. Personat e huaj dhe pa shtetësi gëzojnë të njëjtat të drejta si shtetasit shqiptarë sipas marrëveshjeve ndërkombëtare dypalëshe dhe shumëpalëshe, që u japin mundësi autoriteteve kompetente t’u japin të drejtën e banimit dhe të lëshojnë për ta lejen për punë.

3. Ministria përcakton kushtet, në të cilat i njëjti trajtim u sigurohet të huajve që vijnë nga ato vende që nuk kanë bërë një marrëveshje të tillë me Republikën e Shqipërisë.

4. Personat e huaj dhe pa shtetësi që martohen me shtetas shqiptarë, gëzojnë të njëjtat të drejta si shtetasit shqiptarë, me kusht që ata të jenë rezidentë në Republikën e Shqipërisë.

KREU II POLITIKAT SHTETËRORE TË PUNËSIMIT

Neni 4

1. Politikat shtetërore të punësimit përfshijnë si masat aktive për nxitjen e punësimit, ashtu edhe sigurimin e mbështetjes me të ardhura.

2. Duke vlerësuar siç duhet zhvillimin ekonomik, punësimin dhe objektivat e tjerë të politikave shtetërore, politikat aktive shtetërore të punësimit synojnë të mbështetin punësimin e plotë, produktiv dhe të zgjedhur lirisht, nëpërmjet sigurimit që:

a) të ketë punë për të gjithë ata që kërkojnë punë;

b) një punë e tillë të jetë sa më produktive që të jetë e mundur;

c) të ketë liri në zgjedhjen e punës dhe mundësitë më të plota të mundshme për çdo person të punësuar që të kualifikohet dhe të përdorë aftësitë e dhuntitë e tij në një punë ku ai është përshtatur siç duhet.

3. Në sasinë e të ardhurave përfshihen sigurimi i të ardhurave për papunësinë, si dhe mbështetja me të ardhura e kursantëve dhe e të papunësuarve prej një kohe të gjatë.

4. Për arritjen e këtyre synimeve, politikat shtetërore të punësimit duhet të zbatohen nëpërmjet zhvillimit:

a) të programeve dhe projekteve aktive të tregut të punës;

b) të formimit profesional;

c) të riaftësimit profesional dhe formave të tjera të mbështetjes për punësimin e personave me

aftësi të kufizuara, dhe

e) të një sistemi të mbështetjes me të ardhura për të papunët.

5. Politikat shtetërore të punësimit vendosen nga Këshilli i Ministrave dhe zbatohen nga ministria. Kjo e fundit është përgjegjëse për përhapjen e politikave shtetërore të punësimit dhe për mbikëqyrjen e zbatimit të akteve ligjore e nënligjore në këtë fushë. Ministria kryen zbatimin e politikave shtetërore të punësimit nëpërmjet bordit të punësimit.

Neni 5

Detyrat e ministrisë

1. Në fushën e politikës shtetërore të punësimit ministria:

a) do të vëzhgojë sistematikisht tregun e punës, do të parashikojë zhvillimet e punësimit dhe do të propozojë programe e projekte për rritjen e shkallës së punësimit;

b) do të hartojë politika për zhvillimin e programeve që mbështesin kontributin për punësim, veçanërisht, në lidhje me ndryshimet e nevojshme strukturore;

c) do të hartojë politika që mbështesin projekte që synojnë krijimin e vendeve të reja të punës, rritjen e shkallës së vetëpunësimit dhe biznesit të vogël;

ç) do të hartojë dhe mbështesë programe për formim e riaftësim profesional;

d) do të zhvillojë politika për ruajtjen e vendeve ekzistuese të punës;

dh) do të kontrollojë dhe do të ndërhyjë në punësimin e të huajve në Republikën e Shqipërisë dhe mbështetë punësimin e shtetasve shqiptarë jashtë shtetit;

e) do të zbatojë marrëveshjet ndërkombëtare për punësimin.

2. Ministria bashkëpunon me Ministrinë e Arsimit për përhapjen e formimit profesional dhe programet e kualifikimit.

3. Për detyrimet e ministrisë dhe ministrive të tjera në lidhje me zbatimin e politikave shtetërore të punësimit vendos Këshilli i Ministrave

KREU III

PROGRAMET DHE PROJEKTET AKTIVE TË TREGUT TË PUNËS

Neni 6

1. Politikat aktive të tregut të punës përfshijnë:

a) ndërmjetësimin për punësim;

b) programet e krijimit të vendeve të punës;

c) këshillimin profesional dhe

ç) programet e formimit dhe të riaftësimin.

Neni 7

Ndërmjetësimi

1. Ndërmjetësimi për punësim përfshin programe pune që harmonizohen:

a) brenda një komune, bashkie;

b) brenda një rajoni (prefekturë);

c) brenda një shteti dhe

ç) jashtë shtetit, sipas marrëveshjes me shtete të tjera.

2. Vëmendje e veçantë duhet t'i kushtohet ndërmjetësimit për punësim të grupeve delikate, ku përfshihen:

a) të miturit në përfundim të shkollës së detyrueshme;

b) ata që lënë shkollën dhe kërkojnë punë për herë të parë;

c) nëna me fëmijë nën moshën 15 vjeç;

ç) ata që kërkojnë punë me moshë mbi 50 vjeç;

d) ata që kërkojnë punë dhe janë regjistruar për këtë qëllim prej më shumë se një viti;

dh) personat me aftësi të kufizuara.

3) Ndërmjetësimi sigurohet nga ana e Shërbimit Kombëtar të Punësimit ose përgjegjës të tjerë

të autorizuar publikë, që caktohen nga Këshilli i Ministrave.

Neni 8

Krijimi i vendeve të punës

1. Punëdhënësit që krijojnë dhe ruajnë punët e sapokrijuara për një afat jo më të shkurtër se një vit, marrin një subvencion 1 vjeçar i rimbursueshëm në fund të vitit të punës, i cili vendoset nga Këshilli i Ministrave, që shkon deri në 70 për qind të ndihmës për papunësinë, me kusht që puna të zgjatë një vit.

2. Programet për krijimin e vendeve të punës përfshijnë:

- a) programe afatgjata për krijimin e vendeve të mirëqena e të përhershme të punës;
- b) programe afatmesme për të siguruar punë për ata që mbarojnë shkollën;
- c) programe afatshkurtra për punë publike (botore);
- ç) programe të nxitjes së biznesit të vogël dhe të mesëm.

3. Një punëdhënës që hap një vend të ri pune për një të diplomuar që kërkon punë për herë të parë, do të marrë një subvencion 1 vjeçar të rimbursueshëm për të paguar pagën, i cili është i barabartë me 50 për qind të pagës së paguar dhe që shkon deri në 70 për qind të ndihmës për papunësinë, me kusht që puna të zgjatë një vit.

Neni 9

Punët publike

1. Organet e pushtetit lokal që projektojnë dhe organizojnë programet e punëve publike, marrin një subvencion për pagat që u paguhen personave që kërkojnë punë, të cilët ata i punësojnë në punët publike, që shkon deri në 70 për qind të pagesës për papunësinë, subvencion i pagueshëm gjatë kohës që kryhen punët publike që zgjatën deri në 6 muaj.

2. Këshilli i Ministrave përcakton kushtet, sipas të cilave Fondi Kombëtar i Punësimit siguron kredi për punë publike të organizuara nga bashkitë dhe komunat, si dhe përqindjet e interesit dhe garancitë e kthimit të këtyre kredive.

Neni 10

Këshillimi profesional

1. Me këshillimin dhe formimin profesional synohet t'i sigurohen të papunit njohuri dhe aftësi profesionale për punë.

2. Këshillimi profesional për ata që kërkojnë punë ose punë të re përfshin sigurimin e një këshillimi profesional për shtetasit, me qëllim që t'i aftësojë ata në zgjedhjen e profesionit dhe/ ose punës më të përshtatshme për interesat, arsimin, mundësitë fizike e mendore të tyre, duke përfshirë këshillat për formimin dhe riaftësimin e mëtejshëm.

3. Këshillimi profesional për personat që kërkojnë punë, sigurohet nga Shërbimi Kombëtar i Punësimit.

4. Shërbimi Kombëtar i Punësimit siguron gjithashtu këshillimin profesional për personat që kërkojnë punë, sipas nevojave të tyre të veçanta.

5. Ministria nxjerr aktet nënligjore për zbatimin e këtij neni.

Neni 11

Programet e formimit dhe riaftësimit profesional

1. Formimi profesional përfshin:

- a) kurse për kërkim pune (klube profesioni) për persona që sapo janë kthyer në të papunë;
- b) formim profesional për të papunë prej një kohe të gjatë;
- c) formim profesional të veçantë për profesione të veçanta dhe
- ç) riaftësim të personave të përgatitur më parë për punë të veçanta.

2. Kurset për kërkim pune (klubet e profesionit) për personat që sapo janë bërë të papunë, zgjatën një javë dhe ato sigurojnë informacion për të përmirësuar kërkimin dhe sigurimin e punësimit

ose vetëpunësimit.

3. Me formimin profesional për të papunët prej mëse një viti synohet t'u ofrohet atyre ruajtje dhe/ose zhvillim i njohurive dhe aftësive për të përmirësuar shanset e tyre në tregun e punës.

4. Me kurset e formimit të veçantë për profesione të zgjedhura, si pjesë e programeve të krijimit të punëve të reja, synohet të përgatiten persona të zgjedhur të papunësuar, për t'i pajisur ata me njohuritë dhe aftësinë e nevojshme për kërkesat nga ana e instituconeve dhe sipërmarrësve.

5. Formimi dhe riaftësimi i veçantë sigurohen gjithashtu për personat me aftësi të kufizuar, në përputhje me paaftësitë e tyre.

6. Me kurset e riaftësimit për persona të formuar e arsimuar synohet formimi dhe riaftësimi i personave të veçantë të papunësuar, për t'i pajisur ata me njohuritë e nevojshme për punët ekzistuese sipas kërkesave nga punëdhënësit, si pjesë e programeve të ristrukturimit.

7. Formimi profesional sigurohet nga:

a) Shërbimi Kombëtar i Punësimit;

b) punëdhënësit;

c) zyrat private të punësimit, nëse janë autorizuar nga ministria;

ç) organizatat joqeveritare në marrëveshje ose me autorizim nga ministria.

8. Këshilli i Ministrave përcakton kushtet, sipas të cilave Fondi Kombëtar i Punësimit do të sigurojë kredi për punëdhënësit, që të organizojnë përgatitjen, si dhe përqindjet e interesit dhe garancitë e kthimit të këtyre kredive.

9. Formimi dhe riaftësimi sigurohet nga Shërbimi Kombëtar i Punësimit ose përgjegjës të tjerë të autorizuar që caktohen nga Këshilli i Ministrave.

10. Ministria kontrollon procedurat që do të ndiqen nga Shërbimi Kombëtar i Punësimit për zbatimin e këtij neni.

Neni 12

Fondi për formim

1. Personat e papunësuar, të cilët janë regjistruar për punë pranë zyrës kompetente të punësimit dhe kanë pranuar të marrin pjesë në formimin profesional të siguruar nga Shërbimi Kombëtar i Punësimit, marrin një fond përgatitjeje që përcaktohet nga ministria, me kusht që ata të mos kenë të drejtë për ndihmën ekonomike ose pagesën e papunësisë.

2. Pagesa për formimin profesional përcaktohet me vendim të Këshillit të Ministrave.

3. Fondi i formimit paguhet nga zyra kompetente e punësimit, mbi bazën e dërgimit të një deklarate nga qendra e formimit profesional që pjesëmarrja në programin e formimit profesional është e rregullt dhe e kënaqshme.

Neni 13

Ministria

1. Për këshillimin dhe formimin profesional ministria:

a) do të ndërmarrë studime strategjike dhe projekte që synojnë të zhvillojnë sistemin e këshillimit dhe formimit profesional;

b) do të krijojë, autorizojë, zhvillojë dhe mbikëqyrë qendrat private e publike të formimit, qendrat e biznesit të vogël dhe klubet e punës;

c) do të vendosë kritere për administrimin dhe gjetjen e kuadrit për këshillimin profesional dhe qendrat e formimit;

ç) do të sigurojë rregullat për financimin e këshillimit dhe të formimit profesional;

d) kontrollon plotësimin e formimit profesional dhe të qendrave të formimit, veçanërisht në lidhje me cilësinë dhe efektivitetin e kostos të kësaj veprimtarie.

2. Ministria financon studimet dhe projektet në lidhje me formimin profesional, të cilat zbatohen nga Shërbimi Kombëtar i Punësimit dhe autorizohen nga ministria.

KREU IV

PUNËSIMI I PERSONAVE ME AFTËSI TË KUFIZUAR

Neni 14
Riaftësimi profesional

1. Shërbimet e riaftësimit profesional janë të mundshme për të gjithë personat me aftësi të kufizuar, me kusht që ata të mund të përgatiten për to dhe të kenë perspektivë të arsyeshme për sigurimin dhe mbajtjen e punëve të përshtatshme.

2. Parimet, mënyrat e veprimit dhe metodat e përgatitjes profesional të zbatuara përgjithësisht në kualifikimin e personave jo me aftësi të kufizuara, zbatohen në rastin e personave me aftësi të kufizuar deri në masën që lejojnë kushtet e tyre mjekësore dhe arsimore.

3. Shteti merr të gjitha masat e nevojshme, të mundshme e praktike, për të krijuar e zhvilluar brenda kuadrit të zyrave të punësimit shërbimet e specializuara të formimit profesional për personat me aftësi të kufizuara që kërkojnë ndihmë në zgjedhjen dhe ndërrimin e punës.

4. Ministria kontrollon zbatimin e këtij neni.

Neni 15
Detyrimet e punëdhënësit për të punësuar personat me aftësi të kufizuar

1. Çdo punëdhënës që punëson më tepër se 24 punonjës, është i detyruar të punësojë një person me aftësi të kufizuar për çdo 25 punonjës të personelit të tij.

2. Një punëdhënës mund të punësojë një person me handicap të rëndë në vend të pesë personave me handicap të lehtë. Ministria përcakton se kush do të quhet person me handicap të rëndë.

3. Inspektorati Shtetëror i Punës kontrollon zbatimin e këtij neni.

Neni 16
Stimujt për inkurajimin e punësimit të personave me aftësi të kufizuara

1. Punëdhënësi mund të kërkojë subvencion nga zyra kompetente e punësimit për të pajisur siç duhet vendin e punës të personit me aftësi të kufizuar dhe për t'i siguruar atij/asaj një përgatitje thelbësore për punën. Rregulla të hollësishme caktohen nga ministria.

2. Paga që një punëdhënës i paguan një personi me aftësi të kufizuar që ai punëson, përjashtohet nga taksat deri në një masë që caktohet nga Këshilli i Ministrave.

3. Një punëdhënës që nuk punëson numrin e rekomanduar të personave me aftësi të kufizuara, siç përcaktohet në nenin 15, është i detyruar të paguajë në një llogari të veçantë në Fondin Kombëtar të Punësimit shumën e barabartë me minimumin e pagës, për çdo muaj dhe çdo person me aftësi të kufizuar që ai duhej ta kishte punësuar, por që nuk ka vepruar kështu. Këto të ardhura përdoren për të krijuar vende pune për personat me aftësi të kufizuar.

4. Këshilli i Ministrave cakton rregullat për zbatimin e paragrafit të mësipërm të këtij neni.

KREU V
SHËRBIMI KOMBËTAR I PUNËSIMIT

Neni 17

1. Shërbimi Kombëtar i Punësimit është një shërbim publik autonom me statusin e një administrate shtetërore qendrore, që përgjigjet para ministrit.

2. Shërbimi Kombëtar i Punësimit kryesohet nga drejtori i përgjithshëm i emëruar nga Këshilli i Ministrave.

Neni 18
Statuti

1. Shërbimi Kombëtar i Punësimit vepron sipas një statusi të propozuar nga ministri në përputhje me dispozitat e këtij ligji dhe të miratuar nga Këshilli i Ministrave.

2. Statuti përcakton:

a) organizimin e Shërbimit Kombëtar të Punësimit;

- b) formimin e Shërbimit Kombëtar të Punësimit nga një bord drejtorësh të emëruar nga ministri dhe të kryesuar nga drejtori i përgjithshëm;
 - c) rekrutimin dhe kushtet për punësimin e personelit;
 - ç) financimin e Shërbimit Kombëtar të Punësimit;
 - d) të drejtat dhe detyrat e zyrave të punës kundrejt bordit të punëdhënësve.
3. Ministri përcakton kushtet e kualifikimit që duhen plotësuar nga kandidatët për postin e drejtorit të përgjithshëm dhe të drejtorit në një konkurrim të përgjithshëm. Organizatat e punëdhënësve dhe sindikatat mund të paraqesin qysh më parë propozimet e tyre për konkurrimin e përgjithshëm.
4. Zyrat e punësimit janë pjesë integrale e Shërbimit Kombëtar të Punësimit, e përfaqësojnë atë dhe kanë kompetencën që u është besuar atyre nga statuti.
5. Shërbimi Kombëtar i Punësimit është plotësisht përgjegjës për vendimet e veprimet e zyrave dhe personelit të tij të punësimit.

Neni 19

Trupat konsultativë (Punëdhënësi, punëmarrësi, shteti)

1. Zyrat e punësimit kërkojnë këshilla nga trupat konsultativë për:
 - a) qëndrueshmërinë e programeve dhe projekteve;
 - b) vëzhgimin e kushteve për punësim dhe mundësitë për shtimin e politikave aktive të punësimit.
2. Çdo zyrë punësimi cakton një këshill konsultativ trepalësh për të inspektuar projektet:
 - a) e punëdhënësve që synojnë krijimin dhe ruajtjen e punëve sociale të qëllimta (projekte afatgjata për më tepër se një vit);
 - b) e punëdhënësve për të krijuar punë kualifikuese për të sapodiplomuarit e shkollave të mesme e të larta (projekte afatmesëm nga 6 muaj deri në një vit);
 - c) e organeve të pushtetit lokal për zhvillimin e komunitetit ku përfshihen punë të dobishme të përgjithshme (projekte afatshkurtra për jo më shumë se 6 muaj).

Neni 20

Fondi Kombëtar i Punësimit

1. Shërbimi Kombëtar i Punësimit financohet nga Fondi Kombëtar i Punësimit, i subvencionuar nga buxheti i shtetit dhe të ardhura të tjera, siç mund të jenë donacionet dhe kuotizacionet për shërbimet, të siguruara sipas një kontrate me punëdhënësit, pushtetin lokal dhe institucione të tjera.
2. Të ardhurat e Fondit Kombëtar të Punësimit do të jenë:
 - a) subvencione nga buxheti i shtetit, siç është miratuar nga Kuvendi Popullor;
 - b) transferime nga fondi i sigurimeve shoqërore;
 - c) donacione;
 - ç) të ardhura nga veprimtari të mirëfillta;
 - d) fitime nga dhënia me qira.
3. Shpenzimet e Fondit Kombëtar të Punësimit përfshijnë:
 - a) pagesën e përkrahjes me të ardhura për ata që kërkojnë punë dhe për kursantët;
 - b) mbështetje dhe kredi për punëdhënësit që krijojnë vende të reja pune në përputhje me dispozitat e këtij ligji;
 - c) kredi për këshillat e rretheve për të mbështetur punët publike (botore);
 - ç) koston e zbatimit të studimeve dhe projekteve, që kanë lidhje me formimin dhe aftësimin profesional, ku përfshihen:
 - (i) investimet për ndërtimin, pajisjen dhe mirëmbajtjen e shërbimeve të domosdoshme, të autorizuara nga ministria;
 - (ii) kostoja e librave dhe e materialeve të tjera të domosdoshme për përgatitjen, në një raport për capita, që përcaktohet nga ministria;
 - d) pagat e personelit;
 - dh) shpenzimet administrative të formimit në një raport me kostot e përgjithshme, që

përcaktohet nga ministria.

4. Këshilli i Ministrave, me propozimin e ministrit, miraton statutin e Fondit Kombëtar të Punësimit. Statuti do të rregullojë organizimin dhe administrimin e Fondit Kombëtar të Punësimit nga ana e Shërbimit Kombëtar të Punësimit.

KREU VI DETYRIMET E PUNËDHËNËSVE

Neni 21

Detyrimi për të raportuar

1. Çdo punëdhënës ka detyrimin të raportojë në zyrën kompetente të punësimit për çdo vend të lirë pune në ndërmarrjen e tij, brenda 7 ditëve nga data që hapet ky vend i lirë. Në raportin e tij punëdhënësi do të specifikojë moshën, arsimin, përgatitjen profesionale dhe aftësitë që kërkohen për punën.

2. Në rastet e falimentimit të pritshëm, punëdhënësi raporton në zyrën kompetente të punësimit sapo ai të jetë bërë i vetëdijshëm për falimentimin e mundshëm të tij, jo më vonë se data e pritshme e mbylljes së veprimtarisë.

3. Në rast të një pezullimi nga puna, punëdhënësi mund të propozojë në njoftimin e tij programe alternative prodhimi, të cilat do të kërkonin riaftësimin e punonjësve, mbështetjen e zyrës kompetente të punësimit dhe pagesën e një fondi formimi për punonjësit që riformohen.

4. Çdo punëdhënës raporton vendet e lira të punës veçan për personat me aftësi të kufizuara. Në raportin e tij, punëdhënësi specifikon se çfarë kushtesh moshe, arsimi, aftësimi profesional dhe aftësish kërkohen për punën.

5. Shërbimi Kombëtar i Punësimit së bashku me Inspektoratin Shtetëror të Punës, kontrollojnë zbatimin e këtij neni.

Neni 22

Detyrimi për të nxitur punësimin

1. Çdo punëdhënës është i detyruar të regjistrojë pranë zyrës së punës përkatëse, ku ai ushtron veprimtarinë e tij ekonomike, çdo punëmarrës që ai merr në punë për të plotësuar vendet e lira të punës që ai disponon.

2. Çdo punëdhënës ka të drejtë të plotësojë vendin e lirë të punës që ai disponon me kandidaturat që i ofron zyra e punës ose me kandidatë të tjerë të përshtatshëm, që ai mund t'i zgjedhë vullnetarisht.

KREU VII INFORMACIONI PËR TREGUN E PUNËS

Neni 23

Detyrimi i punëdhënësve

1. Çdo punëdhënës raporton çdo tre muaj në zyrën kompetente të punësimit për:

- a) numrin e personave të punësuar dhe listat e tyre emërore;
- b) veprimtaritë e tij më të rëndësishme.

2. Zyra kompetente e punësimit e ruan këtë informacion në fshehtësi dhe e përdor atë vetëm në një formë të përmbledhur, pa zbuluar të dhënat vetjake dhe fshehtësinë e biznesit të punëdhënësit. Çdo zbulim i këtij informacioni në mënyrë të paautorizuar është i ndaluar.

Neni 24

Zyrat e punësimit

1. Çdo zyrë punësimi raporton rregullisht çdo tre muaj te drejtori i përgjithshëm për:

- a) numrin e personave të punësuar dhe listat e tyre emërore;

b) numrin e ndërmarrjeve dhe institucioneve në kompetencë të tyre dhe veprimtaritë e tyre më të rëndësishme;

c) numrin e vendeve të lira të punës dhe shpërndarjen e tyre në përputhje me profesionin, nivelin arsimor dhe kualifikimin e kërkuar;

ç) numrin e pezullimeve dhe falimentimeve të pritshme, si dhe numrin e personave të punësuar të përfshirë;

d) numrin e personave të kualifikuar dhe strukturën e tyre sipas profesionit, arsimit, moshës dhe seksit;

dh) numrin e personave të parashikuar për t'u kualifikuar në tremujorin e ardhshëm dhe plane të tjera për politikatat aktive të punësimit.

Neni 25

Ministria dhe institucionet

1. Ministria ka të drejtën ekskluzive për t'i siguruar Zyrës Qendrore të Statistikës të gjitha statistikat e punës, përveç atyre që rrjedhin nga regjistrimi i popullsisë dhe vëzhgimet statistikore të autorizuara nga Zyra Qendrore e Statistikës, dhe të japë parashikimin e zhvillimeve të tregut të punës në Shqipëri.

2. Ministria bën përcaktimin e informacionit të mbledhur në koordinim me Zyrën Qendrore të Statistikës.

3. Të gjitha institucionet dhe strukturat e varura prej tyre janë të detyruara të japin informacionin e nevojshëm të kërkuar nga Shërbimi Kombëtar i Punësimit, si dhe kanë të drejtë të kërkojnë informacion nga kjo strukturë.

KREU VIII

DËNIMET DHE PROCEDURAT

Neni 26

Procedurat

Këshilli i Ministrave cakton rregullat që janë të nevojshme për zbatimin e këtij ligji.

Neni 27

Dënimet

Një punëdhënës që shkel dispozitat e këtij ligji, dënohet për kundërvajtje administrative nga Inspektorati Shtetëror i Punës me një gjobë deri në 1 milion lekë për rast.

Kundër vendimit të dënimit administrativ mund të bëhet ankim, konform ligjit "Për Inspektoratin Shtetëror të Punës".

KREU IX

DISPOZITA TË PËRKOHSHME DHE PËRFUNDIMTARE

Neni 28

Dispozita të përkohshme

1. Zyrat e punësimit që janë krijuar dhe veprojnë përpara hyrjes në fuqi të këtij ligji, do të shndërrohen në zyra punësimi të Shërbimit Kombëtar të Punësimit që nga data kur ky shërbim është krijuar.

2. Punonjësit e zyrave të punësimit që kanë vepruar përpara hyrjes në fuqi të këtij ligji, do të bëhen punonjës të Shërbimit Kombëtar të Punësimit që nga data kur ky shërbim është krijuar.

3. Vendimet dhe aktet e tjera që lidhen me punësimin, të marra para datës që ky ligj hyn në fuqi, do t'i përmbahen legjislacionit, i cili ka qënë në fuqi në kohën kur është marrë ky vendim.

Neni 29
Zbatimi

1. Nëse nuk është parashikuar ndryshe, Këshilli i Ministrave cakton rregulla të hollësishme për zbatimin e këtij ligji, me kusht që ai të mos ndryshojë të drejtat dhe detyrimet që u jepen shtetasve dhe ndërmarrjeve nga ky ligj.

2. Këshilli i Ministrave përcakton gjithashtu, përveç rregullave të mësipërme, rastet kur ministri do të zbatojë ligjin me anë të rregullave që rrjedhin prej tij.

Neni 30
Dispozita përfundimtare

1. Që nga data kur ky ligj hyn në fuqi, të gjitha aktet ligjore dhe nënligjore që bien në kundërshtim me të, shfuqizohen.

Neni 31

1. Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.1248, datë 11.10.1995, të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Sali Berisha